

Sygn. akt IV U 195/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2015r. w S.

odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 195/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony S. W.. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że nie zgadza się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 30 grudnia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. W. do 31 grudnia 2013r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 15 lipca 2013r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 grudnia 2013r. k.32 akt rentowych za wnioskiem z 21 kwietnia 2011r.).

W dniu 20 października 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z nowym wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.1 akt rentowych za wnioskiem z 20 października 2014r.). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 20 listopada 2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k.10 w/w akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 30 grudnia 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika k.12 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS k.16 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 stycznia 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 13 stycznia 2015r. k.19 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 61 lat i wykształcenie podstawowe. Przez przeszło 30 lat był zatrudniony jako pracownik fizyczny w Fabryce (...) Spółki Akcyjnej w S., ostatnio na stanowisku magazyniera (wyjaśnienia ubezpieczonego k.22v akt sprawy, świadectwa pracy k.7 akt rentowych za wnioskiem z 21 kwietnia 2004r.). Od 3 stycznia 2014r. ubezpieczony był zarejestrowany jako bezrobotny i z powyższego tytułu od 11 stycznia 2014r. pobierał zasiłek (zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy w S. k.8 akt rentowych za wnioskiem z 21 października 2014r.).

Ubezpieczony cierpi na zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego bez objawów neurologicznych i niewydolności narządu osiowego, okresowego dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, jaskrę prostą obu oczu oraz starczowzroczność. Badanie neurologiczne ubezpieczonego nie wykazuje objawów ogniskowych ani objawów niewydolności krążenia mózgowego, a badanie części obwodowej układu nerwowego nie wykazuje aktywnych objawów zespołu korzeniowego kręgosłupa. Badanie ortopedyczne wykazuje pełną sprawność ruchową i czynnościową kończyn górnych i dolnych ubezpieczonego, a istniejące ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa nie upośledza istotnie jego funkcji. Badanie okulistyczne ubezpieczonego wykazuje natomiast bardzo dobrą ostrość wzroku obu oczu do dali i do bliży (czytanie w okularach) oraz nieco ograniczone pole widzenia. Opisany stan nie narusza sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym niezdolność do pracy (opinia biegłych z zakresu neurologii, ortopedii oraz okulistyki k.7-9 i 11-12 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. W. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 powyższej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei art. 61 przytaczanej ustawy stanowi, iż prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Rozstrzygnięcie odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy, a jeżeli tak to od kiedy i w jakim stopniu. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu neurologii, ortopedii oraz okulistyki dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony nie jest aktualnie osobą niezdolną do pracy. Biegli rozpoznali u ubezpieczonego schorzenie narządu ruchu oraz narządu wzroku stwierdzając, że stan zaawansowania tych schorzeń nie narusza sprawności organizmu w stopniu powodującym niezdolność do pracy.

Powyzsza opinia jest w ocenie Sądu wiarygodnym dowodem w sprawie. Sporządzili ją specjaliści z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego. Przed jej wydaniem biegli zapoznali się z dokumentacją medyczną i zbadali ubezpieczonego. Opinia jest spójna i należycie uzasadniona. Należy wskazać, że ubezpieczony nie zgodził się z ustaleniami biegłych, ale nie zgłosił pod adresem opinii umotywowanych zastrzeżeń.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art.477¹⁴§1 kpc, orzekł jak w sentencji wyroku.